

Els nostres aucells

La gavina comú o de cames grogues

Jordi Muntaner (*) i Miquel McMinn (**)

Descripció

Es tracta d'una gavina de gran mida, donat que pesen entre els 800 i els 1500 grams i tenen una envergadura alar d'entre 140 i 155 centímetres. Els mascles són més grans que les femelles, però, a part de la mida, la morfologia externa d'ambdós sexes és ben igual. Els adults obtenen el plomatge al quart any de vida. Presenten el cap, coll, cos i parts inferiors de les ales de color completament blanc. La part dorsal de les ales i del cos és de color platejat, amb unes característiques taques negres a les puntes de les plomes primàries de les ales. Aquestes

puntes negres presenten unes petites taques blanques. La coloració de l'iris, bec i potes és groga, d'on li ve el nom de gavina de potes grogues. El bec dels adults, especialment durant el període reproductor, presenta una taca vermella a la punta. El nom de gavina de potes grogues serveix per diferenciar-la de la molt pròxima, però rara aquí, gavina de cames roses (*Larus argentatus*), que es diferencia només per la coloració de les potes dels adults, que són de color rosat clar. En la regió del Mar Negre i Caspi viu una espècie molt emparentada, la gavina de potes grogues oriental o gavina del Mar Caspi (*Larus cachinans*).

Gavina (*Larus michahellis*). Foto: J. Muntaner

Les gavines realitzen dues mudes cada any. Hi ha dues espècies que no segueixen aquest patró: *Larus sabini* i *Larus pipixcan*.

La primera muda és un muda parcial que es fa al poc temps de deixar la colònia. Es tracta d'una muda que reemplaça les plomes juvenils del cap i cos. Les aus solen adquirir amb aquesta muda una

(*) jordimuntaner@yahoo.es, (**) ana@skuasl.com

coloració molt més clara. Aquesta muda dona lloc al plomatge de primer hivern (vegeu foto de primer hivern).

A la primavera següent les aus muden les plomes del cap i cos en una muda parcial que dona lloc als plomatges d'estiu dels immadurs i adults. A la tardor, els aucells realitzen una muda complerta i adquireixen els plomatges hivernals d'immadurs i adults.

Els juvenils de primer any presenten el cap, coll i cos de color gris amb petites taques, bastant variable entre els diferents individus. Les parts dorsals de les ales i del cos estan cobertes per unes plomes de color marró orlades d'una franja clara. El bec i ull són foscos i les potes rosades. El plomatge de primer hivern s'adquireix amb una muda parcial. La gavina presenta un aspecte molt semblant a un exemplar de primer estiu. El cap és de color blanc amb un llistat de color fosc. Als pocs mesos comencen a treure plomes de color platejat pel dors del cos i de les ales.

Els exemplars de segon hivern tenen l'espatlla i les plomes escapulars de color gris, com el dels adults. Les grans cobertores tenen un característic dibuix de quadres de color marró i blanc brut. Mantenen plomes marrons a les ales molt visibles, una coloració del dorsal del cos platejada, bec i ull foscos i potes de color cru.

Les gavines de tercer hivern són molt semblants als adults, però presenten encara algunes plomes marrons a les ales. El bec no és ben bé groc i presenta una banda negra a la punta. L'iris encara no és groc. A

més, la coa blanca presenta una banda terminal més fosca. Les potes no tenen encara el color groc viu dels adults.

Al seu quart any de vida, les gavines tenen el plomatge complet d'adult, però, alguns exemplars, encara poden presentar algun vestigi fosc a la punta del bec i un lleuger motejat gris al cap. Les potes solen ser d'un color groc més pàl·lid.

Evidentment, durant aquests tres anys trobem gran quantitat de fases de coloració entre la dels polls que comencen a volar i la dels adults. Els exemplars de primer any presenten una gran variabilitat dintre del patró que s'ha indicat anteriorment. Alguns tenen cap, coll i parts ventrals més clares i d'altres les presenten més tacades. També la coloració del dors i de les ales pot variar d'uns exemplars a uns altres. Els de primer any són molt difícils de diferenciar dels de la gavina de cames roses, si bé aquesta darrera és molt rara a les Balears. La diferenciació dels exemplars de primer any de la nostra espècie dels de primer any de la gavina fosca (*Larus fuscus*) és possible pel disseny de les plomes del dors, més fosques i amb una orla clara més patents i, en general, per tenir un aspecte general una mica més fosc. Però són fàcils de confondre. La gavina fosca és un hivernant regular, si bé escàs, a totes les illes.